

F. t. l. vedr. konkurs m. m.

lidt forretningsmæssig, jfr. betænkning nr. 362 af 1964 om revision af aktieselskabslovgivningen s. 186. Ved aktieselskabsloven nr. 123 af 15. april 1930 blev denne faktiske tilstand anerkendt ved, at der i loven indføjedes nogle bestemmelser, hvorefter en række af reglerne om konkurs, f. eks. om konkursordenen og om afkræftelse af retshandler, udtrykkeligt blevet gjort anvendelige også på likvidation af insolvente selskaber. Bestyrelsesmåden var derimod i hovedsagen den samme som ved likvidation af solvente selskaber, idet handelsministeriet dog under visse betingelser kunne udpege likvidatorer til at foretage likvidationen sammen med de likvidatorer, som generalforsamlingen havde valgt. Aktionærernes indflydelse på valget af likvidatorer også i insolvente selskaber blev gjort til genstand for stærk kritik, og ved aktieselskabslov nr. 370 af 13. juni 1973 blev valget af likvidator i insolvente selskaber overladt til skifteretten efter indstilling fra kreditorerne, som endvidere har mulighed for at vælge et kreditorudvalg til at føre tilsyn med likvidationen. Beslutningerne angående likvidationens gennemførelse er imidlertid overladt til likvidator, og kreditorerne kan – bortset fra en opfordring til skifteretten om at gøre brug af adgangen til at afsætte likvidator – kun gøre afvigende opfattelser gældende gennem søgsmål mod likvidator.

Ved forslaget til konkurslov søges opnået en friere og mere forretningsmæssig administration af boet i lighed med den, der er kendt ved likvidation af aktieselskaber. Skifteretten skal fremtidig som hovedregel ikke deltage i administrationen af konkursboerne, men skal føre kontrol med kura-tors behandling og om fornødent hindre overgreb. Når konkursbehandlingen således nærmes stærkt til de gældende regler om likvidationsbehandling, vil der ikke mere være behov for at opretholde reglerne om likvidation af insolvente selskaber. I konkurslovsudvalgets betænkning anføres s. 41 og s. 204, at det må anses for irrationelt at opretholde to forskellige former for lovreguleret opløsning af aktieselskaber på grund af insolvens. Ved reformen af konkursbehandlingen bortfalder bevæggrundene til at foretrække en anden opløsningsform. I betænkning nr. 540 af 1969 om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning forudsættes da også s. 161, at de særlige regler om likvidation af insolvente aktieselskaber kan blive overflødige med nye regler om konkurs. Det kan i denne forbindelse bemærkes, at man ikke i de andre nordiske lande har tilsvarende regler om likvidation af insolvente aktieselskaber.

Som det fremgår af forslaget til konkurslov kan

også et aktieselskab anmelde betalingsstandsning eller opnå tvangsakkord, ligesom der er mulighed for, at behandlingen af en konkursbegæring mod et aktieselskab kan udsættes efter de almindelige regler.

Til nr. 2.

Til § 117.

Til stk. 2. De fleste af de selskaber, der i medfør af § 117 opløses på overregistrators begæring eller ved rettens beslutning, er insolvente og ofte helt uden midler. Skifterettens behandling vil derfor i mange tilfælde kunne slutes straks, uden at det er nødvendigt at udnævne likvidatorer. Hjemlen til straks at slutte boet skal søges i konkurslovsforslagets § 143 om boer, der ikke har midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne. I sådanne tilfælde kan skifteretten af egen drift træffe afgørelse om konkurs, jfr. dette forslags § 127, stk. 3. De omkostninger, statskassen kan komme til at betale, er f. eks. udgifter til bekendtgørelse i Statstidende, til vurdering o. lign. Skifteretten må undertiden afholde sådanne udgifter, før det kan konstateres, at behandlingen må slutes straks.

Til § 123.

Til stk. 2. Efter den gældende lovs § 122, stk. 2, skal spørgsmål om, hvorvidt en fordring kan anerkendes som anmeldt, indbringes for retten. I forslaget præciseres det, at sådanne spørgsmål skal indbringes for skifteretten.

Til § 127.

Til stk. 2. Efter gældende ret består der ikke nogen almindelig pligt for et aktieselskab, der formenes at være insolvent, til at træde i likvidation. Undertiden kan vanskelighederne overvindes, og selskabet fortsætter sin virksomhed. Er selskabet derimod trådt i likvidation, og konstaterer likvidator under likvidationen, at selskabet er insolvent, skal han indkalde en generalforsamling til beslutning om, at likvidationen skal foregå efter reglerne om likvidation af insolvente aktieselskaber. Da disse regler efter lovforslaget erstattes af bestemmelserne om konkurs, må det påhvile likvidator at forelægge generalforsamlingen forslag om indgivelse af konkursbegæring. Det vil ikke være rigtigt at fortsætte opløsningen under ledelse af den af aktionærerne på generalforsamlingen valgte likvidator, når det er klart, at kreditorerne ikke vil få fuld dækning, og der således intet overskud bliver til aktionærerne.